

Олексій Миколайович ЛИТВИНОВ,
доктор юридичних наук, професор,
заслужений працівник освіти України
(Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний
інститут», м. Харків)

Юрій Володимирович ОРЛОВ,
доктор юридичних наук, професор
(Харківський національний університет внутрішніх
справ, м. Харків)

СПЕЦІАЛЬНІ ОЗНАКИ СУБ'ЄКТУ НЕЗАКОННОГО ВИКОРИСТАННЯ З МЕТОЮ ОТРИМАННЯ ПРИБУТКУ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ, БЛАГОДІЙНИХ ПОЖЕРТВ АБО БЕЗОПЛАТНОЇ ДОПОМОГИ: ЗМІСТ ТА ВПЛИВ НА КВАЛІФІКАЦІЮ

Стаття присвячена дослідженню спеціальних ознак суб'єкту кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України. Доведено, що він є спеціальним: має правовий статус донора, набувача або отримувача гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги та; є особою, якій майно (предмет гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги) ввірено або перебуває у її віданні. Мета ввірення – вчинення дій у сфері законного обігу вказаних предметів. Юридичні ознаки суб'єкта мають враховуватись при кваліфікації як безпосередньо дій, пов'язаних з незаконним використанням з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги, так і дотичних до них кримінальних правопорушень, зокрема дій загального суб'єкту, який у співучасті зі спеціальним долучається до вчинення аналізованого кримінального правопорушення, а також легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом (ст.

209 КК України), придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного кримінально протиправним шляхом (ст. 198 КК України).

Ключові слова: злочинність, війна, гуманітарна допомога, благодійні пожертви, незаконне використання, склад кримінального правопорушення, суб'єкт, кваліфікація, протидія.

Постановка проблеми. Солідарність – ось якість будь-якої соціальної організованості, спільноти, що дає їй можливість зберегтися, встояти у ситуації небезпеки, як зараз прийнято казати – екзистенціальної загрози. Чи-то від тиранії й узурпації (внутрішньої атаки на гідність), чи-то від агресії як атаки зовнішньої, якщо не на фізичні основи життя, то на ту ж таки гідність, основу життя метафізичну, ментальну. Тож солідарність – це не про цинічний конформізм, а перш за все про гідність.

Українці не раз у своїй історії підтверджували претензійність на визнання своєї політико-національної спільноти як зібрання гідних людей, підтверджували домінуючість установки на гідність в системі ключових спонук публічно значущої діяльності. «Майдани», самовіддана, жертвна відсіч російській агресії – один з найбільш яскравих маркерів цієї установки, що фундує свободу. Відтак гідність – це не про монохромні масові галюцинації нерелевантного народу в купі, а про свободу як про усвідомлену необхідність свободи.

І, як виявилось, почуття солідарності волелюбного українського народу, маніфестація гідності й свободи знайшли свій відгук у цивілізованих народів світу у актах зворотної солідаризації. Від початку повномасштабної агресії російської федерації проти України ми отримали й продовжуємо отримувати неспростовні їх сигнали – гуманітарну допомогу. Широта її номенклатури вражає: від засобів особистої гігієни, продуктів харчування й до медичних препаратів, засобів індивідуального захисту військовослужбовців. Наявність такої допомоги красномовно свідчить про єдність України з цивілізованим світом, який поділяє цінності демократії, свободи, гідності, цінності людського життя. Й тому настільки прикрим, ганебним та вельми небезпечним виявляється феномен злочинності у сфері обігу гуманітарної допомоги в Україні. Це не просто прояв корисливості й егоїстичності окремих особистостей. Це – атака на солідарність, на засновки спільноти (а остання все частіше стає предметом дискусії, особливо в контексті досліджень проблем перехідного правосуддя, фронтірності українського суспільства), на суспільну мораль, на етику всієї боротьби України проти агресивної росії.

Отже, розробка сучасних та адекватних рекомендацій з питань кваліфікації кримінальних правопорушень, пов'язаних із незаконним використанням з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги – ст. 201-2 КК України) – важлива задача, що стоїть перед кримінально-правовою наукою.

Принагідно зауважимо, що теоретичні і прикладні проблеми кримінальної відповідальності за використання з метою отримання

прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги неодноразово потрапляли до фокусу уваги Р. В. Вереші, С. В. Волкова, О. О. Дудорова, О. В. Кришевич, Р. О. Мовчана, Є. О. Письменського, М. І. Хавронюка, А. М. Ященка та багатьох інших дослідників. Водночас й досі питання щодо ознак суб'єкта цього кримінального правопорушення лишаються у колі дискусійних, а наявна слідча й судова практика не вирізняється одноманітністю у підходах до кваліфікація відповідних діянь за ознакою суб'єкта. Тож існує потреба у внесенні ясності з цих питань.

Мета статті – визначити зміст, надати опис спеціальним ознакам суб'єкта кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України, сформулювати рекомендації щодо їх врахування в процесі кримінально-правової кваліфікації.

Виклад основного матеріалу. Прийнято вважати, що суб'єктом кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 201-2 КК України, є фізична, осудна особа, яка досягла 16-чного віку. Зазвичай, на практиці йдеться про всіх тих пересічних громадян, які у найрізноманітніші способи долучаються до процесу надання (отримання, розподілу) відповідної допомоги, проте із заздальгідь сформованим меркантильним бажанням отримати вигоду від цього або такій спокуси вони піддаються уже під час організації діяльності з товарами чи предметами гуманітарної допомоги¹.

Однак, варто бути свідомим того, що за логікою обігу предметів, які складають гуманітарну допомогу, благодійну жертву або безоплатну допомогу, а також виходячи із положень Закону України «Про гуманітарну допомогу» у їх системно-правовому тлумаченні із положеннями КК України, не будь-яка особа може бути суб'єктом цього кримінального правопорушення.

Можливо виділити три категорії суб'єктів кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України:

1) *донор* – особи, які надають допомогу (в тому числі представники, працівники юридичних осіб, які мають повноваження у сфері отримання, зберігання, розподілу, збуту предметів відповідної категорії);

2) *отримувач* (його представники, працівники юридичних осіб, які мають повноваження у сфері отримання, зберігання, розподілу, збуту предметів відповідної категорії) – працівники юридичної особи, яку зареєстровано в установленому Кабінетом Міністрів України порядку в Єдиному реєстрі отримувачів гуманітарної допомоги (за загальним правилом, від якого в умовах воєнного стану формується законодавчий відступ – ч. 3-1 ст. 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу»). Це зокрема:

а) громадські об'єднання, у тому числі громадські об'єднання ветеранів війни, громадські об'єднання осіб з інвалідністю, підприємства та

¹ Шевчук А., Боднарчук О. Кримінальна відповідальність за розкрадання гуманітарної допомоги. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2022. Т. 2 № 72. С. 187. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.72.63>.

організації, засновані ними та створені у порядку, визначеному Законом України «Про громадські об'єднання», – для здійснення їхньої статутної діяльності без мети одержання прибутку;

б) неприбуткові державні та комунальні підприємства, установи, організації та органи місцевого самоврядування;

в) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, та/або інший уповноважений центральний орган виконавчої влади – для забезпечення сил цивільного захисту, що підпорядковані таким органам;

г) Товариство Червоного Хреста України та його обласні і місцеві організації із статусом юридичної особи, через які це товариство здійснює свою діяльність відповідно до Статуту Товариства Червоного Хреста України та Закону України «Про Товариство Червоного Хреста України»;

ґ) благодійні організації, утворені у порядку, визначеному Законом України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»;

д) релігійні організації, зареєстровані у порядку, визначеному Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації»;

е) установи, підприємства, заклади незалежно від форми власності, що здійснюють реабілітацію осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю відповідно до державних соціальних нормативів у сфері реабілітації, надавачі соціальних послуг, внесені до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг;

є) надавачі медичних та/або реабілітаційних послуг незалежно від форми власності, що уклали договір про медичне обслуговування населення з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення, заклади охорони здоров'я, що належать до сфери управління суб'єктів сектору безпеки і оборони;

ж) відокремлені підрозділи іноземних неурядових організацій, акредитовані в Україні¹.

Щодо законодавчого відступу – то відповідно до ч. 3-1 ст. 15 («Прикінцеві та перехідні положення») Закону України «Про гуманітарну допомогу» *в період дії воєнного стану*, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, *та протягом трьох місяців після його припинення чи скасування* особи, визначені підпунктам «а», «б», «в», «г», «ґ», «д», «е», «є», «ж», «з», «и» п. 5 ст. 1 цього Закону, *набувають статус отримувача гуманітарної допомоги незалежно від їх включення до Єдиного реєстру отримувачів гуманітарної допомоги*². Відповідно до цього слідчим під час кваліфікації та розслідування в цілому варто утриматись від надлишкових

¹ Про гуманітарну допомогу : Закон України від 22.10.1999 № 1192-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1192-14#Text>.

² Там само.

дій щодо перевірки відомостей про включення осіб до Єдиного реєстру отримувачів гуманітарної допомоги;

3) *набувачі гуманітарної допомоги* – особи, які потребують допомоги і яким вона безпосередньо надається¹.

Крім того відповідно до ч. 3-2 ст. 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» в період дії воєнного стану та протягом 12 місяців з дня його припинення чи скасування:

➤ набувачами гуманітарної допомоги, крім набувачів гуманітарної допомоги, визначених статтею 1 цього Закону, для задоволення потреб енергетики є військові адміністрації, суб'єкти господарювання незалежно від форми власності, що провадять діяльність в електроенергетичному, ядерно-промисловому, вугільно-промисловому, торфодобувному, нафтогазовому та нафтогазопереробному комплексі, а також підприємства, установи, організації, які є операторами об'єктів критичної інфраструктури, органи державної та місцевої влади, що потребують термінового відновлення та/або забезпечення стабільного електро- та/або газопостачання;

➤ отримувачі гуманітарної допомоги для задоволення потреб енергетики за погодженням із центральним органом виконавчої влади, визначеним Кабінетом Міністрів України, *забезпечують передачу гуманітарної допомоги безпосередньо її набувачам* з метою здійснення ними на безоплатній основі заходів із забезпечення енергетичної безпеки України;

➤ порядок отримання гуманітарної допомоги для задоволення потреб енергетики від донорів, її зберігання, розподілу та передачі набувачам встановлюється Кабінетом Міністрів України².

Також важливо звернути увагу і на те, що в період дії воєнного стану та протягом трьох місяців після його припинення чи скасування до гуманітарної допомоги також відносяться товари (роботи, послуги), придбані благодійними організаціями, створеними у порядку, визначеному Законом України «Про благодійну діяльність та благодійні організації», за кордоном та задекларовані ними при ввезенні на митну територію України як гуманітарна допомога, якщо такі товари (роботи, послуги) були безоплатно передані набувачам гуманітарної допомоги протягом 90 днів з моменту перетину кордону. У такому випадку благодійна організація під час придбання товарів (робіт, послуг) має статус донора, а з моменту ввезення їх на митну територію України – статус отримувача гуманітарної допомоги³.

Отже, суб'єкт кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України, є **спеціальним**. Окрім ознак загального суб'єкта, додатковими, спеціальними, для нього є такі альтернативні:

а) він має правовий статус донора, набувача або отримувача (його

¹ Там само.

² Там само.

³ Про гуманітарну допомогу : Закон України від 22.10.1999 № 1192-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1192-14#Text>.

службової чи іншої довіреної особи) гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги;

б) є особою, якій майно (предмет гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги) ввірено або перебуває у її віданні. Мета ввірення – вчинення дій у сфері законного обігу вказаних предметів. Це ж стосується й набувача, якому відповідне майно безоплатно передається з єдиною метою – для безпосереднього використання, кінцевого споживання.

При цьому дії службової особи юридичної особи, яка має статус донора, набувача або отримувача гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги, щодо продажу або використання цих предметів у великих розмірах слід кваліфікувати за ч. 2 ст. 201-2 КК України.

Додатковим аргументом на користь позиції щодо спеціального суб'єкту кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України є думка М. І. Хавронюка, який підкреслює, що якби статті 201-2 КК не було, то продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, або укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном, вчинені з метою отримання прибутку, кваліфікувалися б, виходячи з розміру, з урахуванням пункту 3 примітки до ст. 185 КК, за частинами 4 або 5 ст. 191 КК як розтрата чужого майна, яке було ввірене особі чи перебувало в її віданні, або як розтрата або заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем¹. При цьому відомо, що суб'єкт кримінального правопорушення, передбаченого ст. 191 КК України (навіть в межах основного складу – ч. 1 ст. 191 КК України) є спеціальним: особа, якій майно ввірено або перебуває у її віданні; службова особа (ч. 2 ст. 191 КК України). Таким чином, норми ст. 191 та ст. 201-2 КК України можна розглядати у співвідношенні загальної та спеціальної. Відтак й суб'єкт кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України, є спеціальним.

Доречно виділити дві ситуації кримінально-правової кваліфікації, вирішення яких прямо залежить від ознак спеціального суб'єкту аналізованого кримінального правопорушення.

Ситуація 1. Отримувач гуманітарної допомоги – юридична особа, орган державної влади, що має організувати передачу, розподілити отримане як гуманітарну допомогу майно серед її набувачів. Службові особи частину такого майна передають за цільовим призначенням, а частину розподіляють між собою для виконання службових обов'язків. Наприклад, Департамент освіти та науки однієї з обласних військових адміністрацій отримує від іноземного донора комп'ютерну техніку (ноутбуки) для їх подальшої передачі набувачам гуманітарної допомоги – вчителям загальноосвітніх шкіл області для організації належного дистанційного освітнього процесу. Натомість набувачам передається лише частина такого майна, а решта, у значних розмірах, – ставиться на баланс самого

¹ Хавронюк М. І. За незаконне використання гуманітарної допомоги – кримінальна відповідальність / Центр політико-правових реформ. URL: <https://pravo.org.ua/blogs/za-nezakonne-vykorystannya-gumanitarnoyi-dopomogy-kryminalna-vidpovidalnist/>

департаменту та розподіляється серед працівників для виконання ними своїх посадових обов'язків у більш комфортних умовах. Такі дії, за наявності до того підстав, мають кваліфікуватися за відповідною частиною ст. 364 КК України, тобто як зловживання владою або службовим становищем. Про кримінальне правопорушення, передбачене ст. 201-2 КК України в цій ситуації не йдеться через відсутність мети отримання прибутку. Натомість має місце отримання неправомірної вигоди для юридичної особи як ознака складу злочину, передбаченого ст. 364 КК України.

Ситуація 2. Той самий отримувач гуманітарної допомоги – юридична особа, орган державної влади, що має організувати передачу, розподілити отримане як гуманітарну допомогу майно серед її набувачів. Однак її службові особи передають відповідне майно не набувачам гуманітарної допомоги, а приватним особам за пряму чи опосередковану вигоду. Подібні дії вимагають кваліфікації виключно за ст. 201-2 КК України. Фактично йдеться про дії, що можуть бути описані як розтрата ввіреного майна (у категоріях ст. 191 КК України). Проте, з огляду на співвідношення складів кримінальних правопорушень, передбачених ст. ст. 191 та 201-2 КК України як загального та спеціального відповідно, кваліфікувати ці дії необхідно тільки за ст. 201-2 КК України. При тому варто мати на увазі, що в цій ситуації йтиметься про *співучасть за попередньою змовою групою осіб*: а) виконавець – збувач гуманітарної допомоги, представник юридичної особи – отримувача відповідного майна. Він вчиняє продаж або інший правочин щодо розпорядження (обмін, дарування, передачу з в рахунок сплати майнового зобов'язання тощо) предметом кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України, з метою отримання прибутку; б) пособник – особа, якій це майно, всупереч цільовому призначенню, збувається; покупець чи інший набувач (в рахунок сплати боргу, чи іншої вигоди для збувача). Юридично значущим видом пособництва в цьому випадку слід визнати кон'юнкцію таких дій як «усунення перешкод» та «іншим чином сприяння приховуванню злочину» (ч. 5 ст. 27 КК України). Таким чином, дії збувача гуманітарної допомоги кваліфікуються за ч. 2 ст. 201-2 КК України як виконавця, а дії покупця – з посиланням на ч. 5 ст. 27 КК України, тобто як пособника.

Виходячи з цього неправильним слід визнати підхід до кваліфікації дій осіб за ст. 201-2 КК України, які здійснили продаж майна, що є гуманітарною допомогою, в таких умовах. *При невстановлених досудовим розслідуванням обставинах, у невстановлений досудовим розслідуванням час та місці ввезені на територію України транспортні засоби потрапили у користування ОСОБА_5 та ОСОБА_6, які усвідомлюючи, що ці транспортні засоби є гуманітарною допомогою, за попередньою змовою між собою, вирішили здійснити продаж транспортних засобів марки LandRoverFreelander, 2008 року виробництва, іноземної реєстрації, марки JeepPatriot, 2008 року виробництва, іноземної реєстрації та марки MercedesBenzML, 2004 року виробництва, іноземної реєстрації, з метою отримання прибутку.*

В подальшому, 22.03.2023 близько о 10:50 год. на закритій місцевості – території торговельного майданчика в м. Вознесенськ Миколаївської області, достеменно розуміючи, що вищевказані транспортні засоби ввезені на територію України як гуманітарна допомога, цільового надходження для потреб Збройних сил України, продали вказані транспортні засоби на загальну суму 15000 доларів США. Суд кваліфікував дії ОСОБА_5, ОСОБА_6 за ч. 3 ст. 201-2 КК України як продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги, з метою отримання прибутку, вчинене у значному розмірі під час воєнного стану¹.

Ключовими в цій ситуації якраз є ті питання, на яке досудове розслідування і суд відповіді не дали: яким чином транспортні засоби як гуманітарна допомога потрапили в користування вказаним особам? Чи мали вони статус набувачів гуманітарної допомоги, яким остання передана за цільовим призначенням? В аналізованій ситуації, з огляду на призначення авто для потреб ЗСУ, вказані особи мають бути військовослужбовцями. Лише в такому разі вони можуть вважатися набувачами гуманітарної допомоги. І якщо так – то надана судом кваліфікація їх дій правильна – ч. 3 ст. 201-2 КК України. Якщо ж ні – то кваліфікація буде мати більш складний вигляд та потребуватиме розрізнення двох імовірних епізодів:

1) епізод 1 – пособництво невстановленому досудовим слідством суб'єкту у вчиненні незаконного використання з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги, тобто ч. 5 ст. 27 та ч. 3 ст. 201-2 КК України. Така кваліфікація, підкреслимо, матиме місце тоді, коли обидві ці особи є загальними суб'єктами, тобто не мають жодних спеціальних повноважень щодо майна як суб'єкти обігу гуманітарної допомоги. Крім того, всередині цього епізоду варто розрізнити дві можливі й в рівній мірі не встановлені слідством ситуації, які впливають на кримінально-правову кваліфікацію:

а) ОСОБИ 5 та 6 не здійснювали придбання у невстановленої особи автомобілів як предметів гуманітарної допомоги з метою подальшого перепродажу. Такі автомобілі, припускаємо, були передані безоплатно невстановленою особою саме з метою їх продажу з подальшим розподілом отриманої матеріальної вигоди. В цьому випадку йдеться виключно про пособництво невстановленому досудовим слідством суб'єкту у вчиненні незаконного використання з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги, тобто ч. 5 ст. 27 та ч. 3 ст. 201-2 КК України. Додаткова кваліфікація не потрібна;

б) ОСОБИ 5 та 6, не будучи військовослужбовцями як набувачами гуманітарної допомоги, здійснили предикатне придбання у невстановленої особи вказаних автомобілів і в подальшому їх продали. Як було обґрунтовано вище, первинну, предикатну купівлю авто слід розглядати як

¹ Вирок Вознесенського міськрайонного суду Миколаївської області від 22 червня 2023 р. № 473/2914/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/111705053>.

пособництво невстановленому досудовим слідством суб'єкту у вчиненні незаконного використання з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги, тобто ч. 5 ст. 27 та ч. 3 ст. 201-2 КК України. Відтак подальше вчинення правочинів з таким майном слід вважати легалізацією у кримінально-правовому значенні;

2) епізод 2 – легалізація (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом – ч. 2 ст. 209 КК України (кваліфікований склад за ознакою вчинення злочину за попередньою змовою групою осіб). Предикатний злочин – ч. 5 ст. 27 та ч. 3 ст. 201-2 КК України.

Отже, в залежності від того, на яких підставах ОСОБИ 5 та 6 отримали автомобільні засоби від невстановленої особи, істотним чином буде залежати кваліфікація їх дій. До цього варто додати і те, що дії покупця зазначених автомобілів, який з огляду на обставини справи цілком міг усвідомлювати їх незаконне (у сенсі приналежності до предметів гуманітарної допомоги), кримінально протиправне походження, виявляють ознаки складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 198 КК України.

Альтернативний по вказаних епізодах варіант кваліфікації виникає в ситуації, коли невстановлена слідством особа (нехай – ОСОБА 4), від якої автомобілі були отримані ОСОБАМИ 5 та 6 в користування, не є законним суб'єктом поводження з гуманітарною допомогою. Припустімо, що вона вже придбала ці авто у легального розпорядника гуманітарної допомоги або отримала безоплатно та спеціально для продажу. Тоді її дії мають кваліфікуватися за вже викладеною логікою і схемою:

а) ч. 5 ст. 27 та ч. 3 ст. 201-2 КК України – у випадку безоплатного отримання автомобілів від легального розпорядника гуманітарної допомоги для подальшого збуту та отримання майнової вигоди. В цьому випадку вказані автомобілі до моменту їх продажу ОСОБАМ 5 і 6 ще не втратили статусу гуманітарної допомоги. І факт такого продажу є кримінальним правопорушенням, передбаченим ст. 201-2 КК України. Відповідно, виконавцем цього злочину, як спеціальний суб'єкт, буде легальний розпорядник гуманітарної допомоги;

б) ч. 5 ст. 27 та ч. 3 ст. 201-2 і ч. 1 ст. 209 КК України – у випадку предикатного придбання майна у легального розпорядника гуманітарною допомогою. Знову ж таки, дії останнього, як спеціального суб'єкту кваліфікуються як дії виконавця відповідного злочину. Натомість з моменту його вчинення воно втрачає свій статусу як гуманітарної допомоги. Саме тому подальший його продаж, інший правочин слід кваліфікувати як легалізацію (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом;

З цього випливає ще два важливі висновки:

1) при першому ж незаконному збуті (придбанні) майна, яке є гуманітарною допомогою воно, втрачає цей статус у кримінально-правовому значенні та набуває характеру майна, одержаного злочинним шляхом. Будь-які подальші операції з ним мають кваліфікуватися за ст. ст. 198 або 209 КК України відповідно, за наявності до того підстав;

2) дії, що кореспондують відмиванню (легалізації) такого майна, за умови усвідомлення суб'єктом їх вчинення злочинного походження майна, слід кваліфікувати за ст. 198 КК України.

Накладення цієї аналітичної схеми варіативів кримінально-правової кваліфікації на ситуацію, описану у вищезазначеному, виводить на розуміння й того, що за ст. 198 КК України належить кваліфікувати: а) імовірно (за умови наявності відповідних компонентів інтелектуального моменту умислу) дії особи, яка придбала у ОСІБ 5 та 6 автомобілі; б) дії ОСІБ 5 та 6 – за умови вчинення ОСОБОЮ 4 злочину, передбаченого ст. 209 КК України, предметом якого є вказані автомобілі. У випадку кваліфікації дій ОСІБ 5 та 6 за ст. 198 КК України, тобто як заздальгідь не обіцяне придбання майна, одержаного завідомо кримінально протиправним шляхом, їх подальші дії щодо збуту такого майна виключають можливість кваліфікації за ст. 201-2 КК України (через те, що таке майно вже втратило статус гуманітарної допомоги, а набуло характеру майна, одержаного злочинним шляхом), а потребують кваліфікації за ст. 209 КК України – легалізація (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Висновки. Підсумовуючи, зауважимо, що суб'єкт кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 КК України, є спеціальним. Окрім ознак загального суб'єкта, додатковими для нього є такі альтернативні: а) він має правовий статус донора, набувача або отримувача гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги (або їх представника – для юридичних осіб); б) є особою, якій майно (предмет гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги) ввірено або перебуває у її віданні. Мета ввірення – вчинення дій у сфері законного обігу вказаних предметів. Це ж стосується й набувача, якому відповідне майно безоплатно передається з єдиною метою – для безпосереднього використання, кінцевого споживання. При цьому дії службової особи юридичної особи, яка має статус донора, набувача або отримувача гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги, щодо продажу або використання цих предметів у великих розмірах слід кваліфікувати за ч. 2 ст. 201-2 КК України.

Юридичні ознаки суб'єкта мають враховуватись при кваліфікації як безпосередньо дій, пов'язаних з незаконним використанням з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги, так і дотичних до них кримінальних правопорушень, зокрема дій загального суб'єкта, який у співучасті зі спеціальним долучається до вчинення аналізованого кримінального правопорушення, а також легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом (ст. 209 КК України), придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного кримінально протиправним шляхом (ст. 198 КК України).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Айдинян А. В. Деякі особливості юридичної конструкції кримінального правопорушення, передбаченого ст. 201-2 Кримінального кодексу України. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2022. № 4. С. 268–273. URL: <http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/267664>.
2. Волков С. Гуманітарна допомога в Україні: сучасні виклики. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 8. С. 332–334. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-8/77>.
3. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2024 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.
4. Кришевич О. В. Кваліфікація кримінального правопорушення, пов'язаного з незаконним використанням гуманітарної допомоги та інших видів безоплатної допомоги, відмежування від корупційних кримінальних правопорушень та шахрайства // Глобальні зміни розвитку суспільства на зламі тисячоліть: кол. моногр. Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2023. С. 226–243.
5. Кришевич О. В. Кримінальна відповідальність за нецільове використання гуманітарної допомоги чи один з видів шахрайства. *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2022. № 1 (17). С. 173–183.
6. Порядок пропуску та обліку гуманітарної допомоги в умовах воєнного стану : Постанова Кабінету Міністрів України від 5 вересня 2023 р. № 953 «Деякі питання пропуску та обліку гуманітарної допомоги в умовах воєнного стану». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/953-2023-%D0%BF#n84>.
7. Про благодійну діяльність та благодійні організації : Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5073-17#Text>.
8. Про гуманітарну допомогу : Закон України від 22.10.1999 № 1192-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1192-14#Text>.
9. Про затвердження переліку категорій товарів, що визнаються гуманітарною допомогою без здійснення процедури визнання таких товарів гуманітарною допомогою у кожному конкретному випадку, на період воєнного стану та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань гуманітарної допомоги : постанова Кабінету Міністрів України від 07.03.2022 р. №224. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/224-2022-%D0%BF#Text>.
10. Шевчук А., Боднарчук О. Кримінальна відповідальність за розкрадання гуманітарної допомоги. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2022. Т. 2 № 72. С. 187. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.72.63>.

Стаття надійшла до редакції 30.11.2024

Oleksii M. LYTVYNOV,
Doctor in Law, Professor,
Honored Worker of Education of Ukraine

*(M. Ye. Zhukovsky National Aerospace University «Kharkiv Aviation Institute»,
Kharkiv, Ukraine)*

Yurii V. ORLOV,

Doctor in Science of Law, Professor

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

**SPECIAL CHARACTERISTICS OF THE SUBJECT OF ILLEGAL USE FOR THE
PURPOSE OF OBTAINING PROFIT OF HUMANITARIAN AID, CHARITABLE
DONATIONS OR FREE AID: CONTENT AND IMPACT ON QUALIFICATION**

The article is devoted to the study of special features of the subject of a criminal offense, provided for in Art. 201-2 of the Criminal Code of Ukraine. It is proven that he is special: has the legal status of a donor, acquirer or recipient of humanitarian aid, charitable donations or free assistance and; is a person to whom property (the subject of humanitarian aid, charitable donations or free assistance) is entrusted or is in its custody. The purpose of the entrustment is to commit actions in the sphere of legal circulation of the specified objects. The legal characteristics of the subject should be taken into account when qualifying both actions directly related to the illegal use of humanitarian aid, charitable donations or free assistance for profit, and criminal offenses related to them, in particular the actions of a general subject who, in complicity with a special one, participates in the commission of the analyzed criminal offense, as well as legalization (laundering) of proceeds from crime (Article 209 of the Criminal Code of Ukraine), acquisition, receipt, storage or sale of property obtained by criminally unlawful means (Article 198 of the Criminal Code of Ukraine)

Keywords: *crime, war, humanitarian aid, charitable donations, illegal use, elements of a criminal offense, subject, qualification, counteraction.*